

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 16. září 2004

ve věci C-227/01: Komise Evropských společenství proti Španělskému království ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 85/337/EHS — Posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí — Nesprávné použití — Záměr na vybudování železniční dráhy Valencie-Tarragona, úseku Las Palmas-Oropesa)

(2004/C 273/01)

(Jednací jazyk: španělština)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-227/01, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 7. června 2001, Komise Evropských společenství (zmocněnec: G. Valero Jordana) proti Španělskému království (zmocněnec: S. Ortiz Vaamonde), Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues a R. Schintgen (zpravodaj) a F. Macken, soudci, generální advokát: M. Poiras Maduro, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 16. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Španělské království tím, že neprovedlo posouzení vlivů na životní prostředí „záměru na vybudování železniční dráhy Valencie-Tarragona, úseku Las Palmas–Oropesa. Platforma“, jenž je součástí záměru nazvaného „Středomořský koridor“, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článků 2 a 3, čl. 5 odst 2 a čl. 6 odst. 2 směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí.

- 2) Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 212, 28.7.2001.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 16. září 2004

ve věci C-465/01: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice ⁽¹⁾

(Nesplnění povinnosti státem — Volný pohyb pracovníků — Státní příslušníci Unie nebo EHP — Státní příslušníci třetích zemí vázaných ke Společenství dohodou — Volitelnost do komor práce a rad zaměstnanců — Zásada zákazu diskriminace, pokud jde o pracovní podmínky)

(2004/C 273/02)

(Jednací jazyk: němčina)

(Prozatímní překlad; konečný překlad bude zveřejněn ve „Sbírce rozhodnutí Soudního dvora“)

Ve věci C-465/01, Komise Evropských společenství (zmocněnec: J. Sack) proti Rakouské republice (zmocněnec: H. Dossi), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 4. prosince 2001, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, R. Schintgen (zpravodaj), R. Silva de Lapuerta, P. Kuris a G. Arestis, soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 16. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) a) Rakouská republika tím, že odepřela právo být volen do komor práce a zaměstnanců pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky jiných členských států Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 39 ES a článku 8 nařízení Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství, ve znění nařízení Rady (EHS) č. 2434/92 ze dne 27. července 1992, jakož i z článku 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru.

b) Rakouská republika tím, že odepřela právo být volen do rady zaměstnanců a valné hromady komor práce a zaměstnanců pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, se kterými Společenství uzavřelo dohodu, jež stanoví zásadu zákazu diskriminace, pokud jde o pracovní podmínky, ve prospěch těchto pracovníků, kteří v souladu s předpisy vykonávají povolání ve členském státě, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z ustanovení těchto dohod.

2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 84, 6.4.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 16. září 2004

ve věci C-248/02: Komise Evropských společenství proti Italské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Znečištění a obtěžování — Ochrana půdy — Kaly z čistíren odpadních vod — Předání neúplných informací za roky 1995 až 1997 — Články 10 a 17 směrnice 86/278/EHS)

(2004/C 273/03)

(Jednací jazyk: italština)

2002, Komise Evropských společenství, (zmocněnci: H. Støvlbæk a R. Amorosi) proti Italské republice (zmocněnec: I. M. Braguglia, ve spolupráci s M. Fiorillim), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, úřadující předseda třetího senátu, R. Schintgen a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 16. září 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 10 odst. 1 písm. a) a b), jakož i z článku 17 směrnice 86/278, ve znění směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí tím, že:

— nedodala žádnou informaci o průměrné roční hodnotě koncentrací (mg/kg sušiny) těžkých kovů (kadmium, měď, nikl, olovo, zinek, rtuť a chrom), jakož i dusíku a fosforu obsažených v kalech z čistíren odpadních vod;

— neposkytla žádnou informaci o množství (t/rok) kalů z čistíren odpadních vod vyprodukovaných ve formě sušiny;

— neposkytla požadované informace o množství kalů použitých v zemědělství ve formě sušiny za rok s výjimkou regionu Furlánsko-Julské Benátsko (1995 až 1997), autonomní provincie Bolzano (1995), regionu Emilia Romagna, jakož i regionů Ligurie a Kalábrie, u nichž bylo uvedeno, že kaly z čistíren odpadních vod nejsou v zemědělství používány;

— nezajistila, alespoň pokud se jedná o regiony Lombardie, Emilia Romagna, Toskánsko, Abruzzo, Kampánie, Údolí Aosty, Sicílie a Marky, aktualizaci záznamů o složení a vlastnostech kalů v souladu s ukazateli uvedenými v příloze II A směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství a nezajistila aktualizaci záznamů o množství vyprodukovaných kalů (na celém státním území) a množství kalů dodaných zemědělství, alespoň pokud se jedná o regiony Abruzzo, Kampánie, Toskánsko a Sicílie.

2) Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 202, 24.8.2002.